

KO JE KO

Mileta Aćimović Ivkov (1966, Bogatić), diplomirao i magistrirao srpsku književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Piše poeziju, esejistiku i književnu kritiku. Objavio je zbirku poezije *Dno* (1995), za koju je dobio „Brankovu nagradu“. Dobitnik je i nagrade „Milan Bogdanović“ za književnu kritiku. Živi u Beogradu.

Jovica Aćin (1946, Zrenjanin), piše pesme, kratke priče i eseje, prevodi sa nemačkog, francuskog i engleskog. Objavljene knjige: *Unakrst divljina pamćenja* (1970), *Izazov hermenutike* (1975), *Paukova politika* (1978), *Šljunak i mahovina* (1986), *Poetika rastrojstva* (1987), *Duge senke kratkih senki* (1991), *Poetika krivotvorenja* (1991), *Uništiti posle moje smrti* (1993), *Gatanja po pepelu – o izgnanstvima i logorima* (1993), *Apokalipsa Sad – nacrti o Božanstvenom markizu* (1995), *Leptirov sanovnik* (1996), *Nezemaljske pojave* (1999), *Ljuba Popović – odiseja jedne senke* (2000), *Lebdeći objekti* (2002), *Ko hoće da voli, mora da umre* (2002), *Mali erotski rečnik srpskog jezika* (2003), *Seništa i drugi raskazi* (na makedonskom, 2005), *Dnevnik izgnane duše* (2005), *Dnevnik o vagini* (2005), *Goli demoni/ Nage žene* (koautor-ilustrator M. Miletić, 2006), *Pročitano u tvojim očima* (2006), *Šetnja po krovu: Sabrani crteži Franca Kafke* (2007), *Goli pripovedač: O svim stvarima izgubljenim i nađenim* (2008). Živi u Beogradu.

Saran Aleksandrijan (*Sarane Alexandrian*; 1927, Bagdad, Irak – 2009, Ivri-sir-Sen, Francuska), četrdesetih godina poznat i kao „desna ruka Andree Bretona“, pisac je raznovrsnog dela koje se teško može klasifikovati, a koje je u velikoj meri inspirisano nadrealizmom. Bio je teoretičar nadrealizma (*Andre Breton njim samim, Nadrealizam i san*), obuzet problematikom sna (*Nadrealizam i san, Beričetne zemlje sna*). U ovim delima se fikcija mahom smenjuje sa esejistikom, u maniru najboljih Bretonovih tekstova. Posvetio je studije erotizmu i okultnoj filozofiji u književnosti, a autor je i niza proznih dela (*Jaje sveta, Dekončerto*).

Džon Bart (*John Barth*, 1930, Kembridž, Meriland), američki prozaista, diplomirao je i magistrirao književnost na Univerzitetu Džon Hopkins u Baltimoru, Meriland. Radio je kao predavač na nekoliko univerziteta, a najduže na Univerzitetu Džon Hopkins, gde se i penzionisao. Objavio je do sada šesnaest knjiga proze: *The Floating Opera* (1957; srp. prevod *Opera na vodi*, „Agora“, 2009), *The End of the Road* (1958), *The Sot-Weed Factor* (1960), *Giles Goat-Boy, or, The Revised New Syllabus* (1966), *Lost in The Funhouse* (1968), *Chimera* (tri povezane novele, 1972), *LETTERS* (1979), *Sabbatical: A Romance* (1982), *The Tidewater Tales* (1987), *The Lost Voyage of Somebody the Sailor* (1991), *Once upon a Time: A Floating Opera* (biografski roman, 1994), *On with the Story* (priče, 1996), *Coming Soon!!!: A Narrative* (2001), *The Book of Ten Nights and a Night: Eleven Stories* (priče, 2004), *Where Three Roads Meet* (tri povezane novele, 2005) i *The Development* (priče, 2008). Drugu važnu grupu tekstova predstavljaju eseji o književnosti, jednako uticajni kao i njegova proza. Dobitnik je više važnih nagrada za svoje stvaralaštvo i član je Američke akademije za umetnost i književnost, kao i Američke akademije za umetnost i nauku.

Samjuel Beket (*Samuel Beckett*, 1906, Foksrok pored Dablina, Irska – 1989, Pariz, Francuska), pisac, pesnik, pripovedač, puno preveden i igran kod nas i u svetu. Dobitnik je više nagrada od kojih je najznačajnija Nobelova nagrada za književnost 1969. godine. Važnija dela: *Avetinjski trio*, *Trice i kućine*, *Koraci*, *Onda*, *Ne ja* (svetska premijera 1972), *Dođi-pođi*, *Srećni dani* (svetska premijera 1961), *Čin bez reči I*, *Čin bez reči II*, *Moloi*, *Malon umire*, *Marfi*, *Eleuterija* i dr, među kojima je i drama *Čekajući Godoa*, objavljena 1952. u Parizu, a prvi put izvedena kao svetska premijera u pariskom pozorištu Babijon.

Dragana Beleslijin (1975, Novi Sad), magistrirala je na Odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Kritičke i književnoistorijske tekstove objavljuje u periodici. Objavila je studiju *Sterijine parodije: iskušenje (post)moder-*

nog čitanja (2009), kao i knjigu izabranih književnih kritika i eseja *Dan, kontekst, brzina vetra* (2010). Živi u Novom Sadu.

Stefano Beni (*Stefano Benni*, 1947, Bolonja, Italija) jedan je od najpoznatijih italijanskih pisaca političke satire. Pored pisanja romana, drama i poezije, bavi se novinarstvom i režijom. Plejadi najčitanijih pisaca u svojoj zemlji pridružio se nakon objavljivanja naučnofantastičnog romana *Terra!* (1983). Napisao je oko 20 knjiga u različitim žanrovima (politički triler, bajka, groteska...), između ostalih: *Bar Sport* (1976, srpski prevod *Priče iz kafića*, 2007), *Prima o poi l'amore arriva* (1981), *I meravigliosi animali di Stranalandia* (1984), *Comici spaventati guerrieri* (1986), *Il bar sotto il mare* (1987, srpski prevod *Kafić ispod mora*, 1996), *Baol* (1990, srpski prevod 2008), *Ballate* (1991), *L'ultima lacrima* (1994), *Elianto* (1996), *Bar Sport Duemila* (1997), *Blues in sedici* (1998), *Teatro* (1999), *Spiriti* (2000), *Dottor Niu, corsivi diabolici per tragedie evitabili* (2001), *Saltatempo* (2001), *Achille pie' veloce* (2003), *Margherita Dolcevia* (2005). Njegova dela su naročito popularna među mlađom čitalačkom publikom. Benijevi romani, zbirke priča i nekoliko knjiga poezije prevedeni su na više svetskih jezika. Pored književnog rada, Beni piše kolumne za časopise *Panorama* i *Il manifesto*, bavi se režijom i pozorišnom umetnošću. Živi u Rimu.

Divna Bijelić (1969, Šibenik), završila je Pedagošku akademiju u Novom Sadu i Učiteljski fakultet u Somboru. Bavi se književnošću i sociologijom kulture. Objavljene knjige: *Zemlja bez rama* (1995), *San gospodina N.* (1998) i *Ljubavni hepiend* (2003). Objavljuje u periodici. Živi u Novom Sadu.

Igor Cvijanović (1979, Tuzla), završio je osnovne i magistarske studije engleskog jezika i književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Bavi se prevodjenjem i radi kao predavač u Centru za strane jezike „Lingva“ u Novom Sadu.

Petar Garača (1992, Larnaka, Kipar), učenik je Gimnazije „Ruđer Bošković“ u Beogradu, filološki smer: grčki, engleski, ruski jezik. Prevodi poeziju i istorijske tekstove. Živi u Beogradu.

Dragana Garić (1982, Novi Sad), diplomirala je istoriju umetnosti u Beogradu. Od 2009. godine radi kao profesorica istorije umetnosti u novosadskoj srednjoj školi za dizajn „Bogdan Šuput“. Za di-

plomski rad na temu „Moda i emancipacija u ženskoj vizuelnoj kulturi krajem XIX i početkom XX veka“ dobila je nagradu Spomen-zbirke Pavle Bejlanski za najbolji rad školske 2006/07. na katedri za Istoriju umetnosti. U master radu se bavila srpskom karikaturom početkom XX veka. Piše stručne tekstove, likovnu kritiku i poeziju. Živi u Novom Sadu.

Borivoj Gerzić (1959, Beograd), pisac i prevodilac. Objavio tri zbirke pripovetki. Prevodio je Džojasa, Beketa, Pintera, Mameta, Sema Šeparda, Olbija, Artura Kopita, Lorensa Darel... Autor je *Rečnika anglo-američkog slenga*, *Englesko-srpskog rečnika fraza i idioma* i koautor *Rečnika savremenog beogradskog žargona*.

Vladislava Gordić Petković (1967, Sremska Mitrovica), redovan profesor engleske i američke književnosti na Odseku za anglistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Bavi se književnom teorijom, kritikom, publicistikom i prevodjenjem sa engleskog. Objavila je knjige: *Sintaksa tišine: poetika Rejmonda Karvera* (1995), *Hemingvej: poetika kratke priče* (2000), *Korespondencija: tokovi i likovi postmoderne proze* (2000), *Virtuelna književnost 1 i 2* (2004, 2007), *Na ženskom kontinentu* (2007), *Književnost i svakodnevnica* (2007) i *Formatiranje* (2009).

Sonja Jankov (1985, Novi Sad), diplomirala je na Odseku za komparativnu književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu i školovala se dva semestra kao stipendista na Karlovom univerzitetu u Pragu. Objavila je knjigu poezije *Impresionistički kadrovi* (2008). Radila je kao asistent ili voditelj likovnih radionica za decu školskog i predškolskog uzrasta. Živi u Novom Sadu.

Milica Jeftimijević Lilić (1953, Lovac kod Banjske), diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Beogradu, na Odseku za jugoslovensku književnost i jezik. Magistrirala je iz oblasti nauke i književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Bila je profesor na univerzitetu u Prištini, u zvanju profesora više škole, sekretar Društva za srpski jezik i Društva književnika Kosova i Metohije. Objavila zbirke pesama *Mrak, izbavljenje* (1995), *Hibernacija* (1998), *Putopis kože* (2003), *Čaranje* (2007), knjigu proze *Size slučaja* (2002), kao i knjige kritika i eseja *Poetika slutnje* (2004) i *Epistemološka osvetljavanja* (2007). Pesme su joj prevodene na ruski, mađarski, turski, engleski. Saradnik je mnogih časopisa i listova. Do leta 1999. živela je u Prištini, a sada živi u Beogradu.

Lela Jovanović (Kruševac), radila je kao slobodni novinar. Prozu objavljuje u periodici. Živi i radi u Beogradu.

Miloš Jovanović (Kragujevac), diplomirao je na Filološko-umetničkom fakultetu Univerziteta u Kragujevcu (grupa za nemački jezik i književnost), gde je trenutno je na doktorskim studijama književnosti. Oblasti interesovanja: književnost, filozofija, kulturna antropologija.

Remon Keno (*Raymond Queneau*, 1903, Avr – 1976, Pariz), osnivač i jedan od najaktivnijih animatora OuLiPo-a, pokušao se u gotovo svim književnim žanrovima. Drugovao je sa nadrealistima, od kojih se razišao i pristupio Patafizičkom koledžu. Poznat je po romanima inovativne forme (*Caca u metrou*, *Moj prijatelj Pjero*, *Plavi cvetovi*) u kojima je dosta pažnje poklanjao fonetskom francuskom i žargonu. Pisao je tekstove za šansone (*Si tu t'imagines*), kombinatoričku poeziju (*Sto hiljada milijardi pesama*) i eksperimentalna dela (*Stilske vežbe*).

Džon Majkl Kuci (*John Michael Coetzee*, 1940, Kejptaun, Južna Afrika), diplomirao je književnost i matematiku, a doktorirao na prozi Samjuela Beketa. Objavio je desetak romana i više knjiga eseja. Jedan je od najvećih živih pisaca na engleskom jeziku i dobitnik Nobelove nagrade za književnost (2003). Najpoznatija dela su mu: *Iščekujući varvare*, *Zemlje sumraka*, *Dečastvo*, *Sramota*, *Elizabet Kostelo*, *Spor čovek*, *Život i vremena Majkla K*, *Dnevnik loše godine*, *Letnje doba*. Od 2002. godine živi u Australiji.

Andrija Lavrek (1964, Novi Sad), piše prozu i prevodi sa ruskog, ukrajinskog, beloruskog i staroruskog. Objavio je 18 knjiga. Živi u Novom Sadu.

Fransoa Le Lione (*François Le Lionnais*, 1901, Pariz – 1984, Bulonj-Bijankur, Francuska), pisac i matematičar, osnovao je Francusko udruženje pisaca-naučnika (Association des Écrivains Scientifiques de France) zajedno sa Žakom Beržijeom i Luj de Brojom. Bio je *regent* Koledža Patafizike. Tokom šezdesetih je vodio emisiju „La Science en marche“ na radiju *France Culture*. Objavio je dosta naučnih radova iz oblasti matematike (*Les Nombres remarquables*), ali je pisao i o slikarstvu i šahu. Napisao je tri manifesta OuLiPo-a, i nekoliko plaketa za Bibliothèque d'Oulipo: *Un Certain Disparate*, *Lewis Carroll précurseur de l'OU.LI.PO*.

Erve Le Telije (*Hervé Le Tellier*, 1957), autor je niza drama, romana i novela. Studirao je matematiku, bavio se novinarstvom i lingvistikom. Primičen je u OuLiPo 1992. Objavio je esejističko delo posvećeno Radionici, *Estetika OuLiPo-a* (2006). Svoje neobične romane gradi po ugledu na društvene igre. Iz poslednjih objavljenih dela izdvojićemo *La Chapelle Sextine* (erotske novele, 2004), *Je m'attache très facilement* (roman, 2007), *Les opossums célèbres* (poezija i igre rečima, 2007), *Assez parlé d'amour* (roman, 2009).

Boris Lazić (1967, Pariz), objavio je putopise *Beleške o Arkadiji* (2000) i *Turski divan* (2005), roman *Gubilište* (pod pseudonimom Dimitrije Požarev, 2007), kao i sledeće pesničke zbirke: *Posrnuće* (1994), *Okeanija* (1997), *Strašna muzika o beskraju* (sa Goranom Stojanovićem, 1999), *Psalmi inovernog* (2002) i *Pesme lutanja i sete* (2008). Radi kao viši lektor za srpski jezik na Univerzitetu Pariz IV Sorbona. Prevodi sa francuskog i engleskog jezika. Živi u Parizu.

Damijen Lopez (*Damien Lopez*, 1985, Gras, Francuska), pesnik i esejista. Odbranio je na Filološkom fakultetu u Nici master tezu o Kenou i njegovom odnosu sa klasicima. Autor nekoliko neobjavljenih zbirki pesama, vodi književnu radionicu na Filološkom fakultetu u Nici, koji godišnje objavljuju almanah sa izabranim radovima. Objavljuje poeziju u periodici.

Slavoljub Marković (1952, Jakovlje), objavio je sledeće knjige: Istorijski ciklus: *Plovno stanje istorije* (1982), *Kiša iz jezika* (1994), *Paralelna Biblioteka* (2000), *Drvo u dvorištu* (1997), *Crni mak u snegu* (2006); Jezički ciklus: *Gradivo* (1993), *Dosada usvojenih rečnika* (1995), *Značenja i proteze* (1998); Nadautorski ciklus: *Slavoljub i Rupljanac*, *Projekat* (1994), knjigu priča *Biznis, rat, pornografija* (2007), knjigu priča *Film i ostali rimejkovi* (2008), roman *Zidine Rapijane* (2009) i knjigu poezije *Probudi me da se igram* (2009). Živi u Beogradu.

Zoran M. Mandić (1950, Vladičin Han), autor je više knjiga poezije i eseja. Izbori iz poezije su mu objavljeni na italijanskom i makedonskom jeziku. Prevođen je na više stranih jezika. Poezija mu je uvrštena u veliki broj antologija, pregleda i panorama srpske poezije u zemlji i inostranstvu. Živi u Somboru.

Kostas Montis (Κώστας Μόντης, 1914, Famagusta, Kipar – 2004, Nikozija, Kipar), kiparski pesnik, romanopisac i dramski pisac. Bio je jedan od osnivača profesionalnog kiparskog pozorišta, urednik u časopisu „Vreme Kipra“, dopisni član Atinske akademije, nominovan je i za Nobelovu nagradu za književnost. Sa Andreasom Hrisotifidesom sastavio *Antologiju kiparske poezije*, koja je kasnije prevedena i na engleski i francuski jezik. Preveo neke Aristofanove komade na novogrčki. Pisao je i na književnom grčkom jeziku, ali i na kiparskom dijalektu. Prva zbirka pesama mu je izašla 1934. godine, posle čega je usledilo još 20 zbirki i roman *Gospodin Batista i sve ostalo*. U poeziji je upamćen po *Magnovenjima* – posebnoj vrsti lirskih minijatura.

Mihajlo Pantić (1957, Beograd), prozni pisac, kritičar, univerzitetski profesor. U književnosti je debitovao početkom 80-ih godina prošlog veka, da bi do danas objavio više od četrdeset knjiga studija, eseja, književnih kritika i antologija, te osam knjiga priča. Priče su mu prevedene na dvadesetak jezika i uvrštene u mnoge antologije i preglede kod nas i u svetu. Od novijih dela treba spomenuti kapitalnu *Antologiju srpske pripovetke 1-3* (2005), potom kolekciju *Sve priče Mihajla Pantića 1-4* (2007), te pripovedačku zbirku *Ovoga puta o bolu* (2007). Živi u Beogradu.

Marko Paunović (1984, Smederevska Palanka), realizovao je nekoliko manjih video i audio-vizuelnih radova. Bavi se poezijom i nevidljivom („sakralnom“) umetnošću. Do sada nije objavljivao. Živi u Nišu.

Žorž Perek (Georges Perec, 1936, Pariz – 1982, Ivri-sir-Sen, Francuska), romanopisac, pesnik i sineasta. Neformalno je čuven po svojim dostignućima na planu enigmatike: na primer, pripisuje mu se najduži palindrom na francuskom jeziku (od 5566 slova). Priznanja je stekao ponajviše zahvaljujući romanima, u kojima je često primenjivao ulipističke tehnike pisanja sa ograničenjem: *Stvari* (*Les Choses*, 1965), *Čovek koji spava* (*Un homme qui dort*, 1967), *Disparition* („lipogramski roman bez E“, 1969), *Les revenentes* („monovokalizam sa E“, 1972), *Pokušaj iscrpnog opisa jednog pariskog mesta* (*La tentative de l'épuisement d'un lieu parisien*, 1975), i kapitalno delo *Život uputstvo za upotrebu, „romani“* (*La vie mode d'emploi*, 1978). Za ovo delo, u kom je sakupio sva svoja ulipistička iskustva sa ograničenjima, Italo

Kalvino je rekao da je „poslednji veliki događaj u istoriji romana“. Samo četiri godine kasnije, Perek je umro u Parizu.

Ivan Radenković (1977, Bor), završio je osnovne i master studije filozofije na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Član je kluba studenata i studentkinja filozofije „Gerusija“. Bio je učesnik performersko-poetskog programa *LILITiranje* (izvođenje poezije pesnikinja). Pesme su mu objavljene u zborniku poezije *Nešto je u igri*. Objavljuje po periodici. Bavi se muzikom i multimedijom. Živi u Novom Sadu.

Jevrosima Ristović (1952, Grivska kod Arilja), diplomirala je na poljoprivrednom fakultetu u Zemunu. Objavila je sledeće zbirke pesama: *Vrt omeđen oblacima* (1994), *Geografija dlana* (1995), *Jabuka u lavirintu* (1998), *Vodena svila* (1999) i *Requies za Jerinu* (2007). Živi i radi u Beogradu.

Bojan Savić Ostojić (1983, Beograd), pesnik, prevodilac, esejista. Diplomirao je francuski jezik i književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Master studije iz komparativne književnosti dovršio je u Nici. Objavio knjigu pesama *Stvaranje istine* (2003). Poeziju, prevode sa francuskog i eseje objavljuje u periodici. Saraduje sa nekoliko izdavačkih kuća kao slobodni prevodilac. Korednik je internet-časopisa *Agon* posvećenog savremenoj poeziji (www.agoncasopis.com).

Nada Selaković (1953, Užice), diplomirala je opštu književnost sa teorijom književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Preko dvadeset godina bavila se novinarstvom i dobitnica je nekoliko nagrada za novinsku i radio reportažu. Od 1995. je stalni sudski tumač za italijanski jezik. Uz naučne i stručne prevode objavljuje u časopisima prevode kraćih književnih formi, pripovedaka i eseja, kao i pozorišnih dela. Radi u Kulturnom centru Novog Sada.

Maja Solar (1980, Zagreb), masterirala je filozofiju na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Na istoj katedri radi kao asistentkinja. Članica je kluba studenata i studentkinja filozofije „Gerusija“, škole poezije koju vodi Dubravka Đurić – AŽIN (Asocijacija za žensku inicijativu) i poetsko-političkog teatra *Poetske rupe*. Autorka je i učesnica performersko-poetskog programa *LILITiranje* (izvođenje poezije pesnikinja). Objavila je zbirku poezije *Makulalalalatura* (2008), za koju je dobila „Brankovu nagradu“. Živi u Novom Sadu.

Slobodan Tišma (1946, Stara Pazova), studirao je književnost u Novom Sadu i Beogradu. U mladosti se bavio konceptualnom umetnošću i rok muzikom. Objavio je pet knjiga: *Marinizmi* (1995), *Vrt kao to* (1997), *Blues diary* (2001), *Urvidek* (2005, nagrada „Stevan Sremac“) i *Quattro stagioni* (2009). Živi u Novom Sadu.

Vesna Trailović (1983, Kladovo), studira francuski jezik i književnost u Beogradu. Objavila je jednu zbirku pesama *Početak kraja prividnog života* (2002). Piše poeziju i prevodi s francuskog.

Dušan Vasić (1985, Subotica), diplomirao je na Matematičkom fakultetu u Beogradu. Objavio je zbirku pesama *Umetnost radi slave* (2010).

Duško Vitas (1949, Beograd), vanredni profesor na Matematičkom fakultetu u Beogradu. Njegovu osnovnu oblast istraživanja predstavljaju metode obrade prirodnih jezika, a posebno metode obrade srpskog jezika. Objavio je više naučnih i stručnih radova, pretežno iz područja računarske lingvistike i leksikografije, u zemlji i inostranstvu. Objavio je udžbenik *Prevodioci i interpretatori – uvod u teoriju i metode kompilacije programskih jezika* (2006).

Danilo Vuksanović (1973, Sombor), diplomirao je na Akademiji umetnosti u Novom Sadu, smer grafika, gde je stekao i zvanje magistra likovnih umetnosti, smer crtež. Član je ULUV-a, ULUS-a i međunarodnog muzejskog komiteta (ICOM). Učestvovao je na više kolektivnih izložbi u zemlji i inostranstvu. Dobitnik je nekoliko nagrada za likovno stvaralaštvo i fotografiju. Objavio je knjigu crteža i prozaida *Duali* (sa Milošem Zupcem, 2007) i knjigu *Epizoda* (2008). Piše likovnu kritiku. Njegovi radovi se nalaze u različitim zbirkama u zemlji i inostranstvu. Zaposlen je u Galeriji Matice srpske kao konzervator-restaurator.

Stefan Vul (*Stefan Wul*, 1922, Pariz – 2003, Pariz), krajem pedesetih godina objavljuje romane *Niourk*, *Hram iz prošlosti*, *Zamka na Zarkasu*, *Siroče sa Perdida*, itd, a deceniju i po kasnije štampa dvotomni *Noo* (1977), koji je jedan od najvažnijih i najsloženijih žanrovskih romana francuske literature. U okviru svojih sabranih dela (1996) objavio i eseje, priče, te zbirke poezije *Apokalipse* i *Transe*. Pesme je prethodno objavljivao po naučnofantastičnim fanzinima. Pored Mišela Velbeka, jedan je od obnovitelja klasičnog dvanaesterca u francuskoj poeziji.

CIP – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад

82(05)

POLJA : časopis za književnost i teoriju / urednik
Alen Bešić. – God. 1, br. 1 (1955) – . – Novi Sad : Kulturni
centar Novog Sada, 1955 – . – 23 cm

Šest brojeva godišnje
ISSN 0032-3578

COBISS.SR-ID 5142786